

TERPSI KYRIAKOY

ASTOR GALLERY — 16 Karag. Servias — 7/27 April 1970

ΤΕΡΨΗ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ASTOR GALLERY — Καρ. Σεββιας 16 — 7,27 Ἀπριλίου 1970

ΧΡΟΝΙΚΟ
1940 - 1970

Νίκου Κυριακού
in memoriam

Ἡ σημερινή ἐποχή, περισσότερο ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη, ἐξαναγκάζει τὸν ἄνθρωπο νὰ σκεφθῆ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ μοῖρα του. Ὁλοένα καὶ περισσότερο συναισθάνεται κανεὶς τὸν παραλογισμό τοῦ πολέμου, τὸν ἐφιάλτη τῆς ἀνθρώπινης καταπίεσης καὶ τοῦ ἀνθρώπινου ἐξευτελισμοῦ καὶ συμμετέχει στὸ ὄραμα τοῦ φάσματος μιᾶς ἀνελέητης καὶ ἀσυγκράτητης καταστροφῆς. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ὁ κόσμος μας ὅλο καὶ περισσότερο γίνεται ἕρμαιο μιᾶς τραγικῆς μοίρας πού μᾶς ἐπιβάλλεται καὶ μᾶς κατευθύνει, συνειδητὰ καὶ ὑπολογισμένα, σ' ἕναν ἀπὸ τὸ ἴδιο μας τὸ χέρι ἐπισυρόμενο ἐξολοθρεμό.

Κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ μείνει ἀδιάφορος μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν διαπίστωση, προπαντὸς ὅταν πρόκειται γιὰ ἕναν ἀντανεκλαστικὸ ἄνθρωπο πὺ εἶναι σὲ θέση νὰ κάμει δικό του τὸν πόνο τῶν ἄλλων

και που αν δε μπορεί να τον αμβλύνει - τουλάχιστον μας τον παρασταίνει ευγλωττα.

«Έκει που οι άλλοι βουβαίνονται στον πόνο τους, έμένα μου έδωσε ένας Θεός τό χάρισμα να λέω πόσο υποφέρω.»

Ή Τέρψη Κυριακού στο πλατό της βίωμα μιās καταθλιπτικής και ανέλετης πραγματικότητας, εκφράζει τον πόνο της με εικόνες από τήν πραγματικότητα αυτή, εικόνες, που με βαθύ καλλιτεχνικό αίσθημα, μεταβάλλει σε σύμβολο.

Ό συμβολισμός μιās τέτοιας ζωγραφικής έγκειται στην συμμετοχή τής ζωγράφου στον θρήνο για τους άδικα χαμένους. Έτσι στήνει κι' αυτή με τον τρόπο της ένα σταυρό στον τάφο των Άφανων.

Ή ζωγραφική τής Κυριακού είναι μία ζωγραφική διαμαρτυρίας· είναι ταυτόχρονα και ένα χρονικό με τον χαρακτήρα του ντοκουμέντου.

Πέρα όμως από τό τί εκφράζει ή Τ. Κυριακού ενδιαφέρει και ό τρόπος με τον όποιον εκφράζεται.

Με ένα κατασταλαγμένο αίσθημα για τήν ισορροπία και αὐτοτέλεια τής σύνθεσης, συμπλέκει καθαρά ζωγραφικά μέσα με collages ή greffages, δημιουργώντας ένα έκφραστικά διαθρωμένο σύνολο, που συνυρπάζει και συγκλονίζει τήν ψυχή του θεατή.

Μία άπόλυτη συσχέτιση μεταξύ μορφής και περιεχομένου διευκολύνει τήν διείσδυση στο μήνυμα του έργου και τήν κατανόησή του, άποκαλύπτει όμως ταυτόχρονα τήν ύψηλή στάθμη και ειλικρίνεια του καλλιτεχνικού βιώματος, που μας προσφέρεται ολοκληρωμένο και ώριμο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΛΥΛΑΚΗΣ

Τέρψη Κυριακού

Γεννήθηκε στην Αθήνα.

Σπούδασε : Αθήνα, Παρίσι (Andre Lothe), Αυστρία (Oskar Kokoschka, S. Sousschek).

Ταξίδευσε : Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Ελβετία, Βέλγιο, Ολλανδία, Αυστρία, Γιουγκοσλαβία, Κύπρο, Τουρκία.

Ατομικές εκθέσεις : 1957 Rayn Gallery, 1958 Swenka Massan Gotenburg, 1961 Νέες Μορφές Gallery, 1964 Τέχνη — Θεσσαλονίκη, 1966 Merlin Gallery.

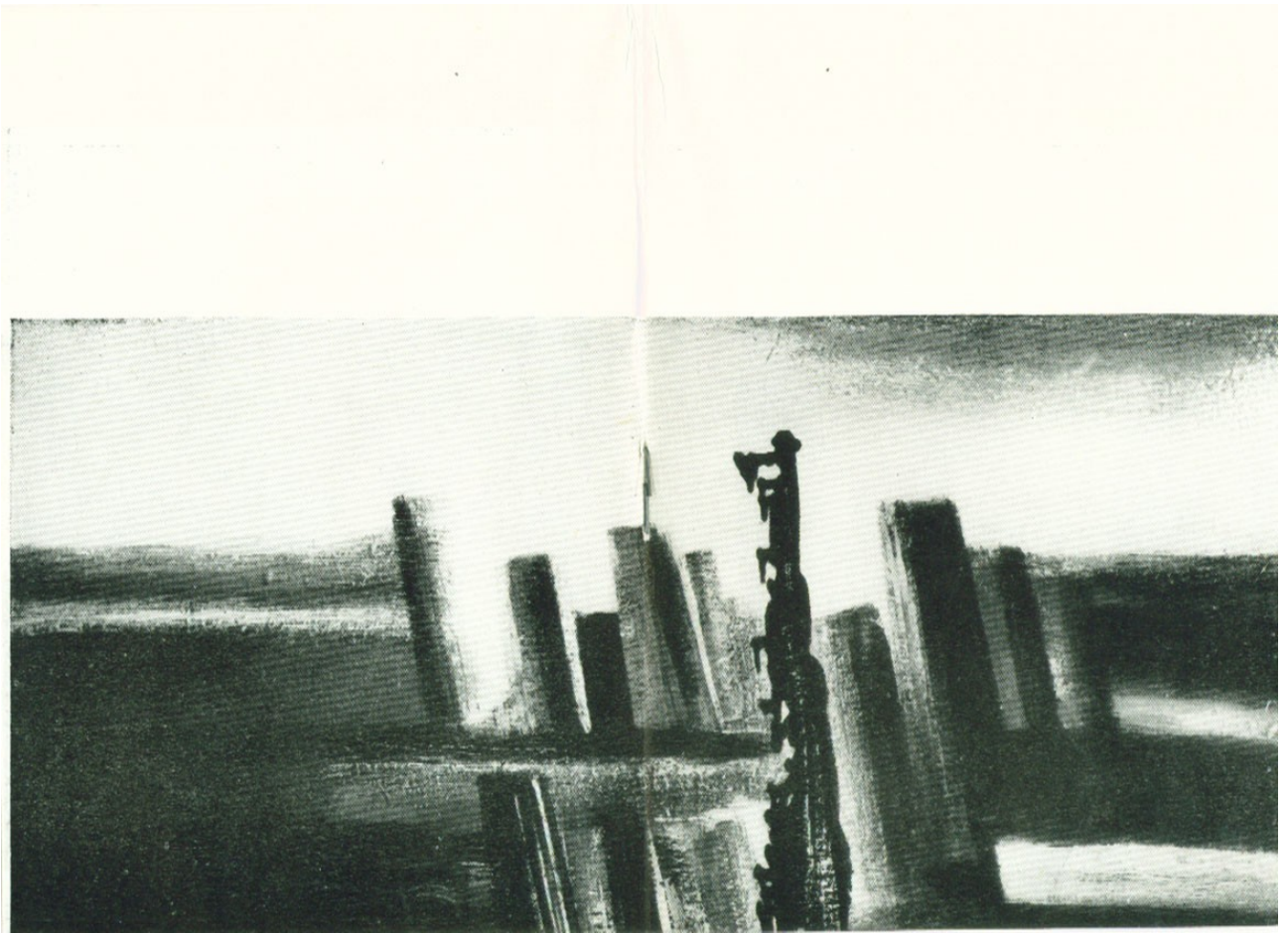
Έξθεσε κατόπιν έκλογής στην Αθήνα από 1960-1967 στην Πανελλήνιο Έκθεση.

Κατόπιν έκλογής : Στη Ρώμη, Λονδίνο (Leicester Galleries), Βελιγράδι, Κωνσταντινούπολη, Κανιά, Βερολίνο, Αθήνα, Γενεύη, Παρίσι, Ισραήλ, Buenos Ayres. Με την ομάδα Άργος στο Βερολίνο, στην Βασιλεία (Ελβετία) και στο Τεχνολογικό Ίνστιτούτο Δοξιάδη, Αθήνα.

Biennale : Τυνησία 1961, Αλεξάνδρεια 1961, Sao Paulo 1963.

Βραβείο : Biennale Αλεξάνδρειας 1961.

Terpsi Kyriakou

Born : Athens

Studies : Athens, Paris (Andre Lothe), Austria (Oskar Kokoschka and S. Sou-schek).

Trips for studies : England, France, Italy, Germany, Switzerland, Belgium, Hol-land, Austria, Beograd, Cyprus, Istanbul.

One — Man shows : 1957 Payn Gallery Athens, 1958 Swenka Massan Goten-burg, 1961 New Forms Gallery Athens, 1964 Tehni Gallery Salonika, 1966 Merlin Gallery Athens.

Through selection : Athens, Panhellenic Exhibitions, 1960-1967.

Through selection : Rome, London (Leicester Galleries), Beograd, Istanbul, Canada, Berlin, Athens, Geneva, Paris, Israel, Buenos Ayres.

As a member of the group «Argos» she exhibited in Berlin (Rathaus, Charlot-temburg), in Basel and at ATI in Athens.

Biennale : Tunis 1961, Alexandria 1961, Sao Paulo 1963.

Prize : Biennale Alexandria 1961.

Today's era, more than any other, forces man to think of man and his fate. Increasingly, one feels the meaninglessness of war, the nightmare of human oppression, the humiliation of humanity and one shares the picture of a scene of merciless and uncontrollable destruction. Despite all this knowledge, however, our world increasingly becomes the prey of a tragic destiny which imposes itself upon us and which guides us, continuously and calculatingly, towards annihilation. No one can remain indifferent before these realisations, especially when this one is a reflective individual, a person who is in

a position to make the agony of others his own. This agony, which, if impossible to blunt, one at least describes eloquently.

«There, where others become mute
in their pain, to me God has given
the gift of saying how much I suffer».

Terpsi Kyriakou, in her wide-angled view of a depressing and merciless reality, expresses her anguish by picturing it with paintings which, with a deep artistic feeling, she transforms into a symbol.

The symbolism of such a work lies in the participation of the painter in the lament for those unjustly lost. In this manner she too in her way, sets up a cross on the tomb of the Unknown.

Kyriakou's painting is an art of protest and because of this it is at the same time a chronicle with the character of a documentation.

Apart, however, from what T. Kyriakou expresses, the way in which she expresses it is interesting. With a mature feeling for balance and wholeless of composition she makes harmonic use of collages or greffages, creating an expressively distinct whole. She catches and reaches deep into the soul of the viewer.

An absolute correlation between form and content facilitates the understanding of the message of her work and simultaneously reveals the high quality and sincerity of the artistic point of view which is offered to us as complete and mature.

STELIOS LYDAKIS

Terpsi Kyriakou — 87a Rangavi Str. — Athens (704) Tel. 662.923

CHRONICLE
1940 - 1970

Nicos Kyriakos
in memoriam